

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದ ತಾಯಿಯರನ್ನು, ರೆಕ್ಕೆಬಲಿತ ಮಕ್ಕಳು ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಊರುಗೋಲಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ ಅನೇಕ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಇಂದು ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಕೊನೆಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಣ ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಮಕ್ಕಳ ಏಳೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗಳಿಕೆಯನ್ನೇ ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳ ಸಂತೋಷದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಸಂತ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಕಾಣುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮುಣವನ್ನು ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ತಾಯಂದಿರ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆ ಬಲಿತ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವುದು ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ತಂದೆತಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು, ಅವರ ಬಾಳಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಸಲಹುವುದು ಮಕ್ಕಳ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೇ ಭಾವಿಸುವ ಮಂದಿ ಅಪರೂಪವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಖೇದಕರ ಸಂಗತಿ.

ತಂದೆತಾಯಿಯರಿಗೆ ಸದಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಗೌರವದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಬೇಕಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಮ್ಮದು. ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ವೃದ್ಧ ತಂದೆತಾಯಿಯರನ್ನು ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅಧಃ ಪತನ ಅಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೇನು?

ಗೋವಿಂದರಾಜು ಅಂಥವರು ಕಾಣಿಸಿರುವುದು ಬರೀ ಕಲವೇ ಮಂದಿ. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಎಂಜಿನಿಯರು, ಡಾಕ್ಟರ್, ನೌಕರರು, ಕೂಲಿಕಾರರು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೆ. ತಂದೆತಾಯಿ ಎಂದರೆ ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಅಸಡ್ಡೆ. ತಮಗೂ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ, ತಾವೂ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿಯರಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಇದು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವೇ? ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗೆ ಕೊನೆಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಸರೆ ನೀಡಿ ಊರುಗೋಲಾಗ ಬೇಕಾದ ಮಕ್ಕಳು ವಯಸ್ಸಾದ ಮಾತೆಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವುದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದೇ?

ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಹೆಂಡತಿಯ ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಆರೋಪ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಕಾಲದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ, ಜೀವನದ ಪಯಣದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಯದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಹಿರಿಯ ಜೀವಗಳ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ಆರೋಗ್ಯ ಎಲ್ಲವೂ ನಗಣ್ಯ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಹೆತ್ತವರ ಆಸ್ತಿ, ಹಣ ಅಂತಸ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಊಟ ತಿಂಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವರೊಂದು 'ದಂಡಪಿಂಡ' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಅನೇಕರದ್ದು.

ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಅದೆಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ? ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಸೇವೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭು ಶ್ರೀರಾಮ, ಶ್ರವಣ ಕುಮಾರ, ಭಕ್ತಪತಿ ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜ, ಭಕ್ತ ಪುಂಡಲೀಕ ಮುಂತಾದವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ.

ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮವೇ ಗತಿ...

ಕೆಲವರಂತೂ ಶಿಸ್ತಾಗಿ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೈತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಮನಸ್ಸು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸೊಸೆಯಂದಿರೇ ಅವರ ಕಿವಿಚುಚ್ಚಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿದ್ದರಂತೂ ಗತಿ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿಗೂ ಅವರು ತಾಯಿ ತಂದೆಯೇ ತಾನೇ? ಅವರೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬ

ಸಲಹೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಹೆತ್ತವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಿದಾಗ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ತಮ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಗಂಡನ ಬೆಂಬಲ ಸಹಕಾರ ಬೇಕು. ಇಂಥ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಸಾವಿರಾರು ಇವೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ಎಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿದೆ? ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಹೆತ್ತವರಿಗೂ ಮಗಳ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಮುಜುಗರ ಎನಿಸುವುದೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು.

ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ತಾಯಿಯಾದವಳು ಗಂಡು ಮಗು ಬೇಕು ಬೇಕು ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸಿ ಪಡೆದಾಗ ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಆ ತಾಯಿಯ ಬಾಳು ಸಾರ್ಥಕ. ಆದರೆ ಇಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆರ್ಥಿಕ ಅಡಚಣೆ, ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ, ಬರುವ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ. ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಡಲಾದರೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಅಜ್ಜಿಯ ಮಡಿಲು ಮಮತೆ, ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಕಡಲು' ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಮಕ್ಕಳೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕೂಡುಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಿ ಇದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ. ಮಗುವಿನ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಟ್ಟಾಗ ನೈತಿಕ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಲು, ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳಲು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಿರಿಯ ಜೀವ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸುಖ ಸಂಸಾರ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗಾಗಿ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತದಿನದಿಂದಲೇ ಪೂರೈಸುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕಡೆಗಣಿಸಬೇಡಿ. ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಕಟುವಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು? ಸಮಾಜವೇ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ, ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ದಾಷ್ಟ್ಯತನವೇ, ಕಾಲವೇ? ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಾಲವೊಂದೇ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.